

Tõbedest vaevatud paprika

Olen kasvatanud paprikat kasvuhoones 20 aastat. Viimasel neljal aastal vaevab neid aga üks tõbi. Juuni lõpul ladvalehed näruvad ja õied varisevad. Peagi näevad taimed välja nagu juuresoleval pildil. Lõikan haiged osad ära ning põletan, kuid tõbi levib kiiresti edasi.

Paprika kasvatamine käib nii: kauplusest ostetud seemned külvan märtsis turbapotidesse ja taimi kasvatan toas aknalaual. Aprilli lõpus istutan paprikad kasvuhoonesse ning katan vajadusel ööseks 4–8-kihiliselt kattelooriga. Kasvukoht on alati päikesepoolsel küljel. Viimastel aastatel olen sügisel vahetanud kasvumulda 30 cm sügavuselt, kuid taimed haigestuvad ikkagi. Mis tõbi neil on ja mida pean tegema?

Vastab VÄINO PALLUM

Napivõitu iseloomustus ei võimalda kahjustust ilma laboratoorse analüüsita kindlalt määratleda. Paprika haigusi on seni ka vähevõitu uuritud. Taimevartel esinevad pruunikad laigud ja viirud kirjale lisatud fotol viitavad peamiselt askohütoosile (varrepõletikule), mille tekitajad on *Ascochyta lycopersici* ja teised selle seeneperekonna liigid. Võimalik, et nendega kaasnevad veel teised seened, näiteks *Fusarium* sp., ning kärbumishaigust ja pronkslaiksust põhjustavad viirused.

Kui paprikat kasvatada aastaid samas kohas, haigustekitajad kuhjuvad. Neid jagub ohtralt sügavale mulda, taimejäätmetele, tööriistadele, kasvumaja seintele ja mujale. Seepärast ei ole võimalik üksnes mullavahetusega taimeid nakatumist vältida.

Iga kasvuperioodi lõpul on vaja kasvuhoone ka kaks korda põhjalikult desinfitseerida: kohe saagikoristuse lõppedes, see tähendab enne taimeid väljaviimist, ja teist korda pärast taimeid väljaviimist. Samas tuleb meeles pida, et preparaatide heaks toimeks nõutav õhusoojus töötlemise ajal ning paar päeva pärast seda on vähemalt 15°.

Desinfitseerimiseks võite kasutada Rovral 255 FLO-d (80–100 ml/10 l) või Bravo 500 SC-d (200–250 g/10 l). Töölahusele lisage võimalike kahjurite hävitamiseks Fastac 50 (40 ml/10 l).

Pritsiige korralikult mullapinda, kasvuhoone seinu, karkassi ja klaase. Inventari desinfitseeriage kaaliumperman-ganaadi lahuses (10 g/10 l) 1–2-tunnise leotamisega, hiljem aga loputage puhtas vees.

Taimede vastupanu tõstmiseks haigustekitajatele püüdke tagada kogu kas-

Varrepõletiku tunnustega paprika.

vuperioodi vältel ettenähtud õhusoojus, õige mulla- ja õhuniiskus ning tasakaalustatud väetamine. Taimede liiga varajane istutamine kütteta kasvumajja, kus kevadel on suur ööpäevane temperatuuri kõikumine, nõrgestab soojanõudlikke paprikataimi, mistõttu nad muutuvad nakkustele vastuvõtlikumaks.

Alates taimede õitsemisest on eriti oluline põhjalik, ent mitte kuigi sage kastmine. Niiskusevaegus juurestiku piirkonnas viib õite varisemini.

Paprika haiguskindlust, eeskätt viirushaiguste vastu, suurendab ka taime-

de peenepiisaline pritsimine ehk udustamine 3–5 päeva enne väljaistutamist ja kaks nädalat pärast istutamist boorhappelahusega (2 g/10 l), tehes viimast kolm korda 15–20-päevase vahetega. Udustage pilves ilmaga või õhtutundidel, pritsides lahust vaid 10–20 ml/m².

Teadmiseks aiapidajale

Kõigi taimede haigusi ja kahjureid saab lasta määrata teenustöona Sakus Põllumajandusuringute Keskuses.

Teaduse 4/6, tel 672 9137.

Meie tingimustes saab paprikataimed kütteta kasvuhoonesse istutada mai lõpul või juuni esimestel päevadel. Kasvustraat (muld) peab olema enne istutamist korralikult soojenenud. Selle optimaalne temperatuur on 19–20°, alla 17° ei tohiks olla.

Kui pinnas on veel jahe, ei tasu istutamisega kiirustada. Vanad aednikud ütlevad, et parem teha seda nädal hiljem kui üks päev enne õiget aega.

Kui taimel on tekkinud 3–4 lehega külgharud, ta õitseb või tal on juba moodustunud esimesed viljaalgmed, on parim aeg istik kasvukohale istutada. Kui teha seda nooremas kasvufaasis, taime vegetatiivne kasv pidurdub järsult ning edaspidi on häiritud ka viljade normaalne areng.

Pottides ettekasvatatud vanemad paprikataimed taluvad istutamist üsna hästi ja kasvuseisakut ei teki.

Lugege ka raamatut "Paprika aias ja köögis" (Maalehe Raamat).